N°. 281. 1859.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 's jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentiën is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

ZATURDAG 26 NOVEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 109.) *BESLUIT van den 13den November 1859, houdende bepalingen tot uitvoering der wet van 20 Augustus* 1859 (Staatsblad n°. 95), *op het beheer, bedoeld in art.* 11 *der wet van* 5 *Maart* 1852 (Staatsblad n°. 45), *ter regeling der zaken van de voormalige wees- en momboirkamers.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordragt van Onzen Minister van Finantien, van den 27sten October 1859, n°. 115, G. S;

Gelet op de bepalingen der wet van 20 Augustus 1859 (*Staatsblad* n°. 95), houdende voorziening in het beheer, bedoeld in art. 11 der wet van den 5den Maart 1852 (*Staatsblad* n°. 45), tot regeling van de zaken van de voormalige wees- en momboirkamers;

Den Raad van State gehoord (advies van 11 dezer n°. 3);

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1. Het tijdstip voor den aanvang van het beheer door den Minister van Finantien, krachtens art. 1 der wet van 20 Augustus 1859 (*Staatsblad* n°. 95), te voeren over de bij art. 11 der wet van 5 Maart 1852 (*Staatsblad* n°. 45), bedoelde fondsen en stichtingen, wordt bepaald op 1 Januarij 1860.

Art. 2. Ten spoedigste na de opgave, door de algemeene commissie van liquidatie der voormalige wees- en momboirkamers, van het over te dragen beheer, zorgt de Minister van Finantien, dat al de thans ten name der algemeene commissie in de grootboeken der nationale schuld ingeschreven kapitalen tot de voormelde fondsen en stichtingen behoorende, worden overgeschreven naar nieuwe hoofden van rekening, elk ten name van den stichter van het betrekkelijk fonds, met vermelding van het testament of andere stichtings-oirkonde, en van het doel der stichting, met bijvoeging der woorden:

Overgeschreven krachtens de wet van 20 Augustus 1859 (Staatsblad n°. 95).

Al de tot de bedoelde stichtingen betrekking hebbende archiven of gedeelten van archiven, boeken en registers, gelden en overige goederen worden door den Minister van de commissie overgenomen.

Art. 3. Van al de overgedragene fondsen welke op het tijdstip der overname door afzonderlijke bewindvoerders worden beheerd, of welker rente uitsluitend aan bepaalde arm- of kerkbesturen moet worden uitgekeerd, kunnen de renten der kapitalen van af 1 Januarij eerstkomende buiten tusschenkomst van den Minister van Finantien door de betrokken bewindvoerders, of arm- of kerkbesturen in ontvang worden genomen.

De Minister geeft te dien einde in tijds en bij voortduring de noodige voorschriften aan de directie van de grootboeken der nationale schuld, met alle daartoe vereischte opgaven aangaande de personen en woonplaatsen der bewindvoerders, of aangaande de kerk- of armbesturen, door of op wier volmagt de evenbedoelde ontvangst der renten kan geschieden.

Aan de betrokken bewindvoerders en kerk- of armbesturen wordt hiervan in tijds door den Minister van Finantien kennis gegeven.

Art. 4. De Minister van Finantien overtuigt zich door een naauwkeurig onderzoek der stichtings-oirkonden, van de regtmatigheid van titel van de tegenwoordige bewindvoerders, en doet Ons, des vereischt, de noodige voorstellen tot ontslag of benoeming, ten einde in het beheer, overeenkomstig de bedoeling des stichters, blijve voorzien.

Art. 5. Alle regtmatig aangestelde bewindvoerders blijven in hun beheer, behoudens de bepalingen van art. 11 van dit besluit.

Art. 6. Van elke ontstane vacature, alsmede van elke benoeming van bewindvoerders, waar die krachtens de stichtings-oirkonde door cooptatie van mede-bewindvoerders geschiedt, wordt ten spoedigste aan Onzen Minister van Finantien kennis gegeven, ten einde de uitbetaling der rente aan of op volmagt der bewindvoerders, overeenkomstig art. 3 van dit besluit, kunne blijven plaats hebben.

Art. 7. Bij gemis van bepalingen, bij stichtings-oirkonde of regterlijke beschikking, aangaande belooningen van bewindvoerders, zal door dezen voor elk te voeren beheer, *vier per cent* van het onzuiver bedrag der inkomsten op de rekening der betrokken stichting voor administratiekosten in uitgave kunnen worden gebragt.

Art. 8. Behoudens de voldoende bewijzen van niet-rekenpligtigheid, welke mogten worden overgelegd, moet jaarlijks vóór 1°. April door alle bewindvoerders aan den Minister van Finantien rekening worden gedaan over het met ultimo December bevorens geëindigd beheer.

Deze rekening wordt in duplo overgelegd en moet van de noodige bewijsstukken zijn voorzien.

Bij de eerste rekening aan den Minister van Finantien te doen, moet de laatst opgenomene en goedgekeurde rekening van het beheer worden overgelegd.

Art. 9. Bij de verificatie der rekeningen onderzoekt de Minister tevens, of de gedane uitgaven overeenstemmen met het doel der stichters.

Bij goedkeuring der rekening ontvangen de bewindvoerders een der overgelegde dubbelen, voorzien van des Ministers bewijs van goedkeuring, met de overgelegde bescheiden terug.

Bij niet-goedkeuring der rekening deelt de Minister van Finantien zijne bedenkingen aan de bewindvoerders mede.

Geschillen omtrent de rekening worden aan regterlijke uitspraak onderworpen.

Art. 10. Ten einde bij voortduring in het genot te blijven der bij art. 3 van dit besluit omschreven vergunning, zal door de arm- of kerkbesturen, aan welke de regtstreeksche ontvangst der renten van de in de grootboeken der nationale schuld ingeschreven kapitalen is toegestaan, jaarlijks moeten worden overgelegd het voldoende bewijs dat de verschenen renten in hunne algemeene rekening over het afgeloopen jaar zijn opgenomen.

Art. 11. Bewindvoerders kunnen door Ons worden ontslagen ter zake van:

a. zorgeloos of onregtmatig beheer;

b. bepaalde afwijking van de bedoeling der stichters;

c. weigering door rekenpligtige bewindvoerders van het doen van rekening, na deswege door den Minister na verloop van den gestelden termijn te zijn aangemaand;

d. handelingen tegen de bestaande wettelijke verordeningen.

Besluiten tot het ontslag of tot benoeming van bewindvoerders worden in de *Staats-courant* geplaatst, met bijvoeging of het ontslag al dan niet op verzoek heeft plaats gehad.

Art. 12. Het regtstreeksche beheer van den Minister van Finantien bepaalt zich tot de in art. 11 der wet van 5 Maart 1852 (*Staatsblad* n°. 45) bedoelde fondsen, welke op het tijdstip der overname niet onder wettig benoemde bewindvoerders staan, en welker inkomsten niet krachtens de stichtings-oirkonden, uitsluitend aan bepaalde arm- of kerkbesturen moeten worden uitgekeerd.

Art. 13. De Minister voert dat beheer in dier voege, dat aan de bedoeling der stichters zooveel mogelijk worde voldaan.

Art. 14. De Minister zorgt voor oproepingen van regthebbenden op uitkeeringen, door middel van aankondiging in de *Staats-courant*, en, des gevorderd, in andere binnenlandsche en in buitenlandsche dagbladen.

Bij alle uitkeeringen, waar de personen der begunstigden ter zijner keuze staan, let hij op de meer of minder vermogende omstandigheden van de zich aanmeldende candidaten, de talrijkheid van het gezin en andere bijzonderheden die in billijkheid kunnen geacht worden invloed op de keuze te moeten hebben. Hij wint daartoe bij de gemeentebesturen, of, waar elders noodig, de vereischte inlichtingen in.

Art. 15. Ten aanzien van uitkeeringen aan officieren of predikanten, of hunne weduwen of gezinnen, handelt de Minister in overleg met de hoofden der Departementen van Oorlog, Marine of Hervormde Eeredienst.

Art. 16. Bij de begeving van beurzen voor studien, waarvan de beschikking aan de voormalige wees- en momboirkamers was verbleven, verschaft de Minister zich de noodige inlichtingen, ten aanzien van de bekwaamheden, den betoonden ijver en het gedrag der zich aangemeld hebbende candidaten; zullende de daaromtrent ingewonnen berigten, in verband met overige billijke aanspraken, bij de toekenning der begunstiging tot rigtsnoer moeten verstrekken. De toekenning geschiedt in overleg met het Departement van Binnenlandsche Zaken.

Het genot van een dezer beurzen is onvereenigbaar met dat van eenige dergelijke uitkeering voor studie, wanneer het gezamenlijk bedrag dier uitkeeringen de som van f 400 zoude te boven gaan.

Art. 17. Waar uit de stichtings-oirkonden ook, hoewel niet uitdrukkelijk vermeld, toch als bedoeling des erflaters is op te maken, om aan de inwoners eener provincie of gemeente of aan leden eener familie eenigen voorrang toe te kennen, wordt dit mede in het oog gehouden, en in dat geval met het betrokken provinciaal of gemeentebestuur, of leden der betrokken familie, aangaande het begeven der uitkeering in overleg getreden.

Art. 18. Bij toekenning van het genot eener uitkeering, wordt acht geslagen op de bij de afkondiging van dit besluit reeds aanhangige verzoeken, en genieten diegenen, welke zich vroeger hebben aangemeld, mits bij gelijkheid van overige aanspraken, de voorkeur.

Art. 19. Behoudens hetgeen dienaangaande bij de stichtings-oirkonden mogt zijn bepaald, wordt het bedrag der niet afgehaalde uitkeeringen, na verloop van den bij art. 2012 Burgerlijk Wetboek voor deze verjaring gestelden termijn, in het daarop volgende jaar verdeeld onder de regthebbenden die het laatste jaar zijn opgekomen.

Art. 20. De Minister van Finantien zorgt dat de renten en andere ontvangsten van de goederen der onder zijn regtstreeksch beheer gestelde

fondsen en stichtingen, naar gelang van den verschijndag, van zijnentwege worden geïnd en in 's Rijks kas gestort.

Art. 21. Alle tot dit regtstreeksch beheer des Ministers betrekking hebbende ontvangsten maken een in 's Rijks schatkist gedeponeerd fonds uit.

Te dien einde wordt ter generale thesaurie onder de gedeponeerde fondsen eene nieuwe rekening geopend onder de benaming: *Fonds van geïncasseerde renten en andere ontvangsten, verkregen uit de bezittingen der bij art. 1 der wet van 20 Augustus 1859* (Staatsblad n°. 95), *bedoelde fondsen en stichtingen, en overeenkomstig de bepalingen dier wet te verantwoorden*, onder welk hoofd de bedoelde stortingen zullen worden te boek gesteld.

Behoudens het bij het volgend artikel bepaalde, geschieden alle betalingen ter zake van het onderwerpelijk beheer, door middel van mandaten ten laste van evengemeld fonds.

Deze mandaten zijn vrij van zegel en leges.

Art. 22. Voor alle aan het regtstreeksch beheer des Ministers onderworpen fondsen, zal jaarlijks een administratieloon worden berekend van *vier per cent* van het onzuiver bedrag der inkomsten, zullende dit loon voor elk fonds op de betrekkelijke rekening in uitgave worden gebragt.

Het onzuiver bedrag dezer administratieloonen wordt als *buitengewone ontvangst* onder de rijks-middelen verantwoord.

Bijzondere onkosten op het beheer van een fonds vallende, komen ten laste van dat fonds.

De tractementen, bureau- en verdere onkosten ter uitvoering der wet van 20 Augustus 1859 (*Staatsblad* n°. 95) te doen, worden onder de kosten van het Departement van Finantien op de Staatsbegrooting begrepen.

Art. 23. Alle heffingen voor kosten van beheer, waarmede eenige der in dit besluit bedoelde stichtingen zijn belast geweest, andere dan de bij artt. 7 en 22 aangewezene, worden bij deze afgeschaft.

Art. 24. De Minister van Finantien zorgt, dat de in art. 8 der wet van 20 Augustus 1859 (*Staatsblad* n°. 95) voorgeschrevene verkoop van goederen, andere dan inschrijvingen in de grootboeken der nationale schuld, en de belegging der daaruit te verkrijgen gelden, ten meesten bate der fondsen plaats vinde.

Verkoop, of waar tijdelijk noodig, verpachting van onroerende goederen, heeft plaats door het bestuur der registratie en domeinen.

De certificaten van nationale schuld, door de administratiekantoren uitgegeven, worden in het grootboek overgeschreven, onder hoofden van rekening als in art. 2 gemeld.

Alle andere effecten worden door twee makelaars te Amsterdam verkocht, uitgezonderd nogtans de geheele incourante effecten, welke te Amsterdam in openbare veiling worden gebragt.

Uitzonderingen, de plaats waar de verkooping zal geschieden betreffende, zijn aan Onze goedkeuring onderworpen.

De gouden, zilveren en andere kostbare voorwerpen worden te Amsterdam vereenigd en in openbare veiling verkocht.

Art. 25. Op Onze bijzondere magtiging kan de te-gelde-making der in art. 3 der wet van 20 Augustus 1859 (*Staatsblad* n°. 95) bedoelde goederen, in het belang der fondsen, worden uitgesteld.

Art. 26. De Minister zorgt zoowel voor de onder zijn direct beheer verblijvende, als voor de overige fondsen, dat de uit renten of andere ontvangsten verkregen tijdelijk beschikbare gelden worden belegd in nationale schuld, rentende 2½ per cent, aan te koopen, door tusschenkomst van den agent van het Ministerie van Finantien te Amsterdam.

Art. 27. Van de fondsen die onder het direct beheer des Ministers blijven, wordt een staat opgemaakt, houdende duidelijke omschrijving van den naam en het jaar der stichting, met aanduiding tevens van het bedrag der activiteiten en van de lasten op elk fonds rustende.

Afschrift van dezen staat, alsmede van veranderingen in die opgaven, wordt aan de Algemeene Rekenkamer medegedeeld.

Art. 28. Bij de opname der rekening aangaande het onderwerpelijk beheer, krachtens art. 6 der wet van 20 Augustus 1859 (*Staatsblad* n°. 95), onderzoekt de Algemeene Rekenkamer of de ontvangsten en uitgaven behoorlijk door bewijzen zijn gestaafd.

In dat geval keurt zij de rekening goed.

Zij maakt van hare bevindingen te dien aanzien melding in haar verslag, voorgeschreven bij art. 14 harer instructie.

Art. 29. De bepalingen van het tegenwoordig besluit zijn evenzeer toepasselijk op de fondsen en stichtingen, bedoeld in art. 1, tweede zinsnede, der wet van 20 Augustus 1859 (*Staatsblad* n°. 95).

Art. 30. De Minister onderwerpt voortdurend al de, krachtens art. 1 der wet van 20 Augustus 1859 (*Staatsblad* n°. 95), onder zijn beheer gestelde fondsen en stichtingen, aan een gezet onderzoek, waarbij de aanwending van de vruchten dier fondsen, zoowel aan de tegenwoordige staatsinrigting en de bestaande wettelijke verordeningen als aan de uit de oirkonden blijkende bedoeling der stichters worden getoetst.

Hij doet Ons, des noodig oordeelende, de vereischte voorstellen:

1°. omtrent overgang van fondsen, uit het regtstreeksch beheer des Ministers tot het in art. 5 der wet van 20 Augustus 1859 (*Staatsblad* n°. 95), bedoelde geval, of wel omtrent eene overdragt in tegenovergestelden zin;

2°. omtrent eene andere bestemming der renten of wel wetsvoordragt tot opheffing of vernietiging der stichting, overeenkomstig art. 8 der evengemelde wet.

Onze Minister van Finantien is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State en aan de Algemeene Rekenkamer.

Het Loo, den 13den November 1859.

WILLEM.

De Minister van Finantien,
VAN BOSSE.

Uitgegeven den *drie en twintigsten* November 1859.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

Bij Zr. Ms. besluit van den 25sten dezer, n°. 67, is de schipper op het werkvaartuig der marine de *Vlinder*, *A. Noordrij*, benoemd tot Broeder der orde van den Nederlandschen Leeuw.

Bij 's Konings besluit van den 24sten November 1859, n°. 59, is aan den dirigerenden officier van gezondheid der 2de klasse in Nederlandsch Indie, *P. Bleeker*, vergunning verleend tot het aannemen en dragen der onderscheidingsteekenen van ridder der orde van den Roodo Adelaar 3de klasse, hem geschonken door Z. K. H. den Prins Regent van Pruissen.

Bij besluit van 24 November jl., n°. 48, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

1°. met ingang van 1 December aanstaande, aan *J. J. Veltman*, op zijn verzoek, eervol ontslag te verleenen als burgemeester der gemeente Noorddijk;

2°. het besluit van den raad dier gemeente, waarbij aan den burgemeester *J. J. Veltman* eervol ontslag is verleend als secretaris, met Zijne goedkeuring te bekrachtigen.

Bij Koninklijk besluit van 14 November 1859, n°. 18, zijn verleend de volgende pensioenen, als aan:

NAAM.	QUALITEIT.	Bedrag van het pensioen.	Artt. der wet van den 9den Mei 1846 (*Stbl.* n°. 24), in verband met de wet van 3 Mei 1851 (*Stbl.* n°. 49), krachtens welke het pensioen is verleend.	Redenen van pensionering.
mr. A. J. A. Helmich,	president van het provinciaal geregtshof in Overijssel.	f 2200	3 en 49	ouderd. en dienst.
mr. O. F. Greven,	raadsheer in het provinciaal geregtshof in Overijssel.	1466	idem	idem
P. Nieman,	rijksveldwachter.	145	5 en 43	ligchaamsgebrek.
G. J. Arends.	idem.	190	idem	idem
H. Wennekink,	bewaarder in de gevangenis voor jeugdige veroordeelden te Amsterdam.	338	idem	idem

---

Bij Koninklijk besluit van den 24sten November 1859, n°. 57, is, met ingang van den 1sten Januarij 1860, benoemd tot president van de regtbank op Curaçao, mr. *P. C. Prince*, thans reeds met de waarneming van die betrekking belast.

Bij 's Konings besluit van den 24sten November 1858, n°. 58, is de 1ste luitenant-kwartiermeester bij de landmagt in de kolonie Suriname, *N. Nielson*, benoemd tot kapitein-kwartiermeester.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

De Minister van Finantien maakt bekend dat bij hem ontvangen is eene som van f 14.95, door een onbekende, onder het postmerk Rotterdam van 22 dezer, tot voldoening van aan den lande verschuldigd successieregt, ingezonden.

's Gravenhage, den 24sten November 1859.

De Minister voornoemd,
VAN BOSSE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Volgens schrijven uit Parijs van eergisteren avond (den 23sten) heeft de afzending der uitnoodiging tot het houden van een congres over Italie's zaken eene nieuwe vertraging ondergaan. Men vermoedt dat de reden daarvan gelegen is in verschil van gevoelen tusschen Frankrijk en Engeland over punten waaromtrent het Britsche gouvernement zekerheid verlangt te hebben, alvorens toe te treden tot het voorstel om een congres te houden; en men vreest dat, zoo dit in de daad de oorzaak der vertraging is, dezelve nog wel eenigen tijd zou kunnen blijven bestaan. Ook wil het gerucht, dat het Oostenrijksche gouvernement bedenkingen tegen de vereeniging van het bestuur over Midden-Italie in de hand van den heer Buoncompagni heeft ingebragt, en dat hierdoor mede vertraging veroorzaakt wordt. In allen gevalle zal het nu welligt niet meer mogelijk zijn, het congres te doen zamenkomen op den 15den December, welke dag aanvankelijk in de aan andere gouvernementen te rigten uitnoodiging bepaald was.

ITALIE.

Terwijl het Fransche gouvernement zich na eenige aarzeling met de benoeming van den heer Buoncompagni tot bestuurder van Midden-Italie heeft vereenigd, is het nog min of meer twijfelachtig, of het Oostenrijksche gouvernement daarin insgelijks berust en of de Toscaansche regering hem het gezag zal willen overdragen. Een ministerieel dagblad van Parijs, de *Patrie*, zegt: »De heden, den 23sten, alhier uit Italie ontvangen tijdingen luiden zeer geruststellend. Het berigt dat de benoeming van den heer Buoncompagni door het Fransche gouvernement goedgekeurd werd, heeft op de bevolking eenen zeer gunstigen indruk gemaakt. Algemeen wordt die benoeming als een belangrijke waarborg voor het behoud der openbare orde beschouwd. Men hoopt dat de heer Buoncompagni zijne ambtsbetrekking zal kunnen uitoefenen met al het gezag hetwelk hij behoeft om de zaken tot aan de zamenkomst van het congres in den tegenwoordigen staat te houden."

Verder zegt de *Patrie*, dat het Oostenrijksche gouvernement zich ontevreden over de benoeming van den heer Buoncompagni heeft betoond, dat dit moeijelijkheden heeft veroorzaakt, maar dat deze denkelijk weldra weggeruimd zullen zijn. Het Oostenrijksche gouvernement vreesde aanvankelijk, dat de vereeniging van het bestuur over Midden-Italie in de hand van een Sardinischen ambtenaar den weg voor de herstelling der omver geworpen regeringen zou afsnijden.

Volgens schrijven uit Turyn werd aldaar verzekerd dat de heer Buoncompagni zijne betrekking niet zou aanvaarden alvorens daartoe door de vertegenwoordigende vergaderingen van Midden-Italie te zijn gemagtigd; en men vleide zich met de hoop dat hij er alsdan met nut zou kunnen werkzaam zijn, al was zijne benoeming dan ook aanvankelijk min of meer onregelmatig geweest, en ofschoon zijne taak door de van Sardinie's zijde aan Frankrijk gegeven ophelderingen vrij wat beperkt was geworden.

Daarentegen zegt een bij de *Indépendance Belge* ontvangen schrijven uit Bologna van den 18den dezer, afkomstig van eenen voorstander der Italiaansche beweging: » Men heeft hier het antwoord van den Prins van Carignan op het aanbod van het regentschap met groot leedwezen vernomen, en het heeft te Florence, te Parma en Modena voorzeker niet minder neêrslagtigheid veroorzaakt. Men ziet in de benoeming van den heer Buoncompagni eenen halven maatregel, waarmede niemand voldaan zijn kan, noch Keizer Napoleon, noch het Sardinische gouvernement, en nog minder de bevolking van Midden-Italie, welke wenschte eenen prins uit het huis van Savoye aan het hoofd van haar bestuur te hebben, omdat zij daardoor in vaste verbinding zou komen met een krachtig gouvernement, hetwelk in staat zou zijn om hare belangen op het congres en des noods op het slagveld te verdedigen. Dat is de eigenlijke strekking, de ware beduidenis van het besluit onzer vertegenwoordigende vergaderingen; en het is dus ligt te begrijpen dat wij niet tevreden zijn kunnen met de vervanging van den prins door eenen Sardinischen staatsdienaar; in dezen maatregel toch zien wij al het bezwaarlijke van een Sardinisch dictatorschap, maar geen van de voordeelen welke wij daarvan hoopten.

» Hiermede wil ik niet zeggen dat de heer Buoncompagni hier zal worden afgewezen; in tegendeel, onder de omstandigheden waarin wij thans verkeeren, lijdt het geenen twijfel dat de nieuwe bestuurder in al de Midden-Italiaansche landen, met meer of minder tegenzin, zal worden aangenomen; maar voorzeker zal hij er aanvankelijk weinig of geenen invloed hebben; en men mag nu reeds zeggen dat deze maatregel, indien hij door de instemming van Frankrijk en van Italie zijn beslag bekomt, eene tegenkanting doet ontstaan, waaruit in het vervolg zeer bedenkelijke verwikkelingen kunnen voortkomen."

— De Turynsche berigtgever van de Londensche *Morning Post* is zeer ontevreden over de handelwijze van het Sardinische gouvernement in de zaak van het regentschap. » Het heeft (zegt hij in een schrijven van den 19den dezer) alles gedaan wat het kon, om het ontzag, hetwelk het in Italie verworven had, te vernietigen, en zulks door eene reeks van misstappen, van zelf voortkomende uit eenen eersten en groven misstap, dien het begaan had door toestemming van den Keizer der Franschen te vragen, alvorens het tot handelen overging in eene zaak, waarbij zijne eigene regten en zijne pligten jegens het Italiaansche volk betrokken waren.

» De benoeming van den heer Buoncompagni heeft hier aan alle zijden bevreemding en misnoegen verwekt: en het is juist de heer Cavour, welke dien middenweg heeft voorgeslagen. Wat de eindgevolgen van dien maatregel zullen zijn, vermeet ik mij niet te voorspellen; maar de naaste uitwerkselen zijn deze: de Engelsche gezant, de heer Hudson, is verontwaardigd omdat Sardinie zijne onafhankelijkheid in gevaar heeft gebragt door zijne staatkunde regtstreeks van de goed- of afkeuring van Keizer Napoleon afhankelijk te maken, en omdat alzoo het vooruitzigt op vereeniging van Midden-Italie met Sardinie blijkbaar verminderd is. De Fransche gezant is woedend omdat Sardinie het regentschap heeft overgedragen zonder de toestemming van den Keizer te vragen, en zich dus in zoo ver onafhankelijk heeft gehouden. In den naam der Toscaansche regering heeft de heer Ricasoli, haar hoofd, tegen de geheele zaak geprotesteerd. De Italianen zijn verontwaardigd over de huns oordeels al te groote beschroomdheid van het Turynsche kabinet; en het Turynsche kabinet is verschrikt door de gedachte aan zijne verregaande stoutheid."

De *Morning Post*, lord Palmerstons orgaan, zelve zegt in haar nommer van eergisteren: » Wij hebben met opregte blijdschap vernomen dat de bezwaren, welke aan de vestiging van het regentschap in den weg gelegd waren, grootendeels weggeruimd zijn; doch de geheele loop dier zaak doet ons leed, te meer daar met een weinig meer beleid en vastberadenheid het Sardinische gouvernement voor noodelooze vernedering, en Italie's belangen voor noodeloos gevaar behoed zouden zijn."

— De heer Farini, die thans aan het hoofd der regering van Parma, Modena en de Romagna staat, heeft, toen hij de benoeming van den heer Buoncompagni vernam, aan koning Victor Emanuel geschreven dat hij zelf bereid was om weder ambteloos burger te worden of het geringste ambt op zich te nemen, indien hij daardoor de zaak van Italie zou kunnen bevorderen.

— De Toscaansche regering heeft, bij besluit van den 18den dezer, de ridderorde van Sint Stephan afgeschaft, omdat daarbij regten van eerstgeboorte en fideicommissen bestaan, strijdig met het beginsel van burgerlijke gelijkheid en staathuishoudkundige vrijheid, en omdat die orde geen nut voor het algemeen heeft.

Bij een ander besluit van die regering zijn alle dagbladen en tijdschriften van de zegelbelasting ontheven.

Het officiele blad der Toscaansche regering berigt dat de vicaris-generaal van het kapittel van Gressetto, de heer Chelli, de Toscaansche geestelijkheid uitgenoodigd heeft om voor Koning Victor Emanuel zegen van den hemel af te bidden.

— Een bij het Parijsche *Journal des Débats* ontvangen schrijven uit Rome van den 18den dezer zegt dat de Paus en de Koning van Napels besloten hebben vertegenwoordigers naar het congres te zenden, maar nog geene keuze van personen voor die taak hebben gedaan.

De generaal von Kalbermatten, de opperbevelhebber der pauselijke krijgsmagt, heeft bij eene proclamatie, gedagteekend te Pesaro den 3den dezer, zijne troepen tegen de kunstgrepen, aangewend wordende om hen tot desertie over te halen, gewaarschuwd, tevens hunne krijgstucht, onderlinge eendragt en goed gedrag roemende.

SPANJE.

Een telegram uit Madrid van den 22sten dezer zegt dat het slechte weder de naar Marocco bestemde expeditie volstrekt belette de zeeëngte van Gibraltar over te steken.

De Parijsche *Patrie* deelt berigten mede uit Algesiras, alwaar de Spaansche expeditie vereenigd is. Naar luid daarvan heerschte de cholera sedert eenigen tijd onder de Spaansche troepen, zoodat het Fransche eskader, hetwelk ter reede van die stad ligt, het dagelijksche verkeer met dezelve had moeten afbreken. Een gedeelte der Engelsche vloot zou binnen kort Gibraltar verlaten, en daar ter stede werd verzekerd dat ook de Fransche linieschepen eerlang de baai van Algesiras verlaten en naar Toulon terug keeren zouden.

Verder zeggen de aangehaalde berigten, dat er op verzoek van den Roomsch-katholijken bisschop van Gibraltar, op de Fransche oorlogsschepen eene collecte gedaan was voor de Israëliten welke, ten getale van ruim drie duizend, uit Marocco geweken en nabij Gibraltar in een veldleger gehuisvest zijn.

BELGIE.

In Belgie werd sedert geruimen tijd behoefte aan herziening van het kadaster gevoeld, daar de omschrijving en classificatie der grondeigendommen, waarnaar de grondbelasting omgeslagen wordt, reeds in 1826 en eenige volgende jaren is opgemaakt, en alzoo met den tegenwoordigen staat der eigendommen niet meer overeenkomt, maar daarvan, hier meer en daar minder, verschilt. Doch de zamenstelling van het kadaster heeft aan de schatkist nagenoeg dertien millioen francs gekost (ongerekend de som van ruim zeven millioen, sedert 1835 voor het bewaren van het kadaster besteed, en heeft acht jaren tijds vereischt: en men zag tegen eene algemeene herziening op omdat deze weder groote uitgaven en veel tijds zou vorderen, terwijl de uitkomsten aan het einde der langdurige werkzaamheden reeds weder zouden opgehouden hebben volkomen juist te zijn. Uit dien hoofde heeft de regering eene voordragt tot beperkte herziening van het kadaster gedaan: volgens dezelve zal geene nieuwe opmeting der perceelen plaats hebben, maar zullen de kadastrale schattingen door onderlinge vergelijking der gemeenten, gegrond op de huurcontracten en koopacten van de laatste tien jaren, weder in onderlinge evenredigheid gebragt worden, zonder dat de totale som, welke de grondbelasting voor de schatkist afwerpt, daardoor vermeerdering ondergaat. Het gouvernement meent deze herziening in hoogstens twee jaren tijds en ten koste van een half millioen francs te zullen kunnen tot stand brengen.

De voordragt heeft bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers geenen noemenswaardigen tegenstand ontmoet, en is in hare zitting van den 23sten dezer met algemeene stemmen aangenomen. Men is wel niet vast overtuigd dat de maatregel aan het doel zal beantwoorden, maar men meent, dat hij in allen gevalle strekken zal om eene algemeene herziening van het kadaster, indien deze desniettemin mogt blijken noodig te zijn, gemakkelijker te maken.

NASCHRIFT.

PARIJS, 25 November. De *Moniteur* berigt dat bij een keizerlijk besluit van den 17den dezer de heer de Moustier, thans Fransch gezant te Berlijn, tot ambassadeur van Frankrijk bij den Keizer van Oostenrijk is benoemd, ter vervanging van den heer de Bourqueney, welke wegens persoonlijke omstandigheden zijn ontslag uit de staatsdienst heeft genomen.

NEW-YORK, 12 November. De lieden welke met Brown te Harpers Ferry eene gewelddadige poging hebben gedaan om de slavenbevolking van Virginia in opstand te brengen, zijn, even als hun aanvoerder, ter dood veroordeeld.

Volgens berigt uit Callao van 16 October jl. is de gezant van Chili in Peru vermoord, en is de stad Copiapo door eene aardbeving half verwoest.

KOPENHAGEN, 24 November. De Koning heeft het ontslag van het ministerie aangenomen. De heeren von Scheele en Rottwit zijn met de vorming van een nieuw kabinet belast. De Rijksraad is verdaagd.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 25sten November* 1859.

Een over Triëst van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie ontvangen telegram, gedagteekend Batavia 7 October jl, luidt: Geen nieuws; op Java heerscht overal rust."

Van de ongesteldheid van den Gouverneur-Generaal blijkt niets.

Volgens een berigt van Zr. Ms. gezant te ST. PETERSBURG, is bij een circulaire van het departement van koophandel bekend gemaakt, dat voortaan niet doorschijnende gestreepte zijden stoffen, waarvan alleen de strepen met katoenen draden zijn doorweven, gelijk alle andere niet doorschijnende zijden stoffen, volgens art. 305 van het tarief, tegen een regt van 4 zilveren roebels per pond zullen mogen worden ingevoerd.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn voortgezet de beraadslagingen over het wets-ontwerp tot regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1857.

Over het onderwerp, voorkomende in paragraaph 10 van het Voorloopig Verslag, voerde de heer Hoynck van Papendrecht het woord. Hij behandelde de vraag, in hoever het waar was dat ook aan de leden van de regterlijke magt in Nederlandsch Indie toelagen gegeven worden boven hunne wettige bezoldiging. Die vraag door den Minister van Kolonien in de Memorie van Beantwoording bevestigend beantwoord zijnde, verklaarde hij zich met de gronden waarop die toelagen plaats hadden niet te kunnen vereenigen. Die gronden bepaalden zich daarbij dat regterlijke ambtenaren aldus afgehouden werden te trachten in meer voordeelige administrative betrekkingen over te gaan. Dit bewees dat er geene goede verhouding tusschen de bezoldigingen van regterlijke en administrative ambtenaren bestond. Beter ware het die verhouding te verbeteren dan door gunsten van den bedoelden aard uit te deelen, de onafhankelijkheid van de regterlijke magt in de waagschaal te stellen.

De heer Wichers besprak hetzelfde onderwerp, en vroeg welke exceptionele redenen er bestonden en welk staatsbelang er was om op zoodanige wijze te handelen. Zoolang dit niet genoegzaam van regeringswege was aangetoond, geloofde hij dat hierin niet naar behooren werd te werk gegaan, vooral daar gunsten schenen uitgedeeld te worden om de waardigheid der regterlijke magt, naar het beweren des Ministers, op te houden, hetgeen hij niet geloofde dat in uiterlijke praalvertooning, maar in het deugdelijk en onafhankelijk waarnemen der op regterlijke ambtenaren rustende verpligtingen bestond. Hij hoopte dat in deze zaak de noodige voorziening genomen zou worden, wenschende hij dat de quaestie der pensioenen en der bezoldigingen van regterlijke ambtenaren bij de wet wierd geregeld.

De heer Dullert verklaarde te ondersteunen het gevoelen der beide vorige sprekers, zijnde hij ook van oordeel dat het verleenen van toelagen aan regterlijke ambtenaren moest strekken om de onafhankelijkheid der

regterlijke magt te benadeelen. Het verleenen van dergelijke toelagen achtte hij te zijn in strijd met art. 13 van het reglement voor de regterlijke ambtenaren, waar voorgeschreven staat, dat zij geene giften of gaven van welken aard ook mogten aannemen, wenschende hij te weten of de hier bedoelde toelagen niet gelijk te stellen waren met giften of gaven verleend van wege het Gouvernement, dat zoo dikwerf in processen betrokken was.

De Minister van Kolonien antwoordde omtrent het punt van toelagen aan regterlijke ambtenaren, dat van oudsher dergelijke personen op hun verzoek overgeplaatst werden in meer winstgevende administrative betrekkingen, hetgeen, vooral bij de invoering der nieuwe wetboeken, tot vele moeijelijkheden aanleiding gaf. Om het gebrek aan regterlijke ambtenaren door die overplaatsing ontstaande te voorkomen, werd bij Koninklijk besluit het beginsel aangenomen om hun periodieke verhoogingen, naar gelang van de dienstjaren, toe te kennen, zijnde die verhoogingen geene giften noch gaven, noch herroepbaar, en niet gelijk te stellen met de giften in art. 18 van het reglement bedoeld. Hierbij gaf hij op welke toelagen van dien aard in den laatsten tijd verleend waren, waardoor volstrekt niet de onafhankelijkheid der regterlijke magt aangerand werd. Wat de pensionering van sommigen betrof, hooger berekend dan naar de bezoldiging aan hunne betrekking verbonden, dienaangaande kon hij alleen opmerken dat dit alleen had plaats gehad ten opzigte van zeer weinige personen die in hooge staatsbetrekkingen werkzaam waren geweest, of bijzondere diensten aan den Staat hadden bewezen.

De heer Wintgens meende dat ten onregte de uitkeering van de bedoelde toelagen met de waardigheid der regterlijke magt in verband was gebragt. Die waardigheid moest alleen gevonden worden in de wijze van waarneming der betrekking. Hij deelde in de vrees dat door die toelagen de onafhankelijkheid zeer in gevaar gebragt werd, en dat de aanneming daarvan streed met den afgelegden eed der regterlijke ambtenaren. Wel wenschte hij dat die personen goed bezoldigd worden, maar dan moest dit naar vaste regelen bij de wet te stellen geschieden. Door de oplossingen des Ministers verklaarde hij niet tevreden gesteld te zijn.

De heer Dullert verzette zich niet tegen het denkbeeld om regterlijke ambtenaren periodieke verhoogingen naar gelang van den diensttijd toe te kennen, daar die uitkeeringen op bestaande voorschriften steunden, maar wel tegen het verleenen van toelagen, die bij wijze van gunst gegeven, en evenzeer terug genomen konden worden.

De Minister van Kolonien wees er op dat men bleek tegen de periodieke uitkeeringen niet gestemd te zijn; toelagen alleen waren verleend aan den voorzitter en den onder-voorzitter van het hooggeregtshof volgens hetzelfde beginsel, en daaraan zou hij, ter vaststelling van den vorm, gaarne hetzelfde karakter geven.

De heer van Hoëvell toonde aan dat deze beraadslaging weder iets nuttigs veroorzaakte, daar alzoo voor het vervolg, naar hij hoopte, geene personele toelagen meer zouden worden verleend. Op het punt der pensioenen van de regterlijke ambtenaren, en de noodzakelijkheid om die bij de wet te regelen kwam hij nogmaals terug, hebbende hij reeds vroeger aangetoond hoe dergelijke regeling noodig was in het belang der gepensioneerden zelven, die aldus naar billijkheid en regtvaardigheid, de een niet hooger dan de andere, niet willekeurig gepensioneerd en de contributien naar vaste voorschriften geregeld zouden worden. Eene motie van orde zou hij te dezen opzigte niet voorstellen, oordeelende hij dat deze van geene gevolgen zoude zijn.

De Minister van Kolonien zeide daarna dat de pensionering naar vaste regelen geschiedde, geloovende hij niet voor alsnog te kunnen aannemen het beginsel dat in dezen door de wet moest beschikt worden, aangezien het eene zaak betrof, die de Kamer niet gerekend kon worden grondig te kennen.

De heer ter Bruggen Hugenholtz sprak bij de behandeling van het onderwerp der elfde paragraaph over de versterking des legers tot verhooging der zedelijke magt van de regering, en van de uitgaven daarvoor vereischt. Hij trad daarbij in eenige beschouwingen over den staat der marine in Oost-Indie, en over de voornemens der Regering omtrent de daarstelling van sommige aldaar te gebruiken vaartuigen, welke hij wilde weten of al dan niet tot oorlogsgebruik zouden dienen en of daarmede gehandeld was in overeenstemming met den Minister van Marine en in verband met de proeven door dezen laatste genomen met betrekking tot de verbetering van het oorlogsmaterieel.

De Minister van Kolonien toonde aan dat het leger in Indie versterkt was; vroeger was het leger niet zoo uitgebreid noodig geweest als nu het geval was, en ter voorziening in die noodzakelijkheid had hij daartoe de vereischte maatregelen genomen, ook ten opzigte van de marine, waarbij de stoomschepen vermeerderd waren, in overleg met den Minister van Marine. De zeemagt echter oordeelde dat in Indie vele diensten door haar verleend werden die niet tot hare roeping behoorden; die beschouwing was echter niet juist maar ook om daaraan te gemoet te komen, gaf hij op wat er gedaan was aangaande den aanbouw van onderscheidene kleine stoomschepen ter vervanging van kleine civile zeilschepen. Dit alles zou veel uitgaven na zich slepen, hetgeen echter niet te vermijden was.

De heer van Hoëvell behandelde de Bonische expeditie, bij de overweging der twaalfde paragraaph, en verklaarde het te betreuren, dat de uitslag van het vroeger toegezegd officieel onderzoek dienaangaande nog niet ontvangen was. Hij hoopte dat dit onderzoek naauwkeurig was geweest, en dat te meer daar hij niet in het vertrouwen deelde, dat de tweede expeditie gelukkiger dan de eerste zou wezen. Bij de eerste had men de Boniërs in de gelegenheid gesteld te weten dat zij zouden worden aangevallen, en hun den tijd gegund om zich te wapenen. Bij de tweede nu te ondernemen expeditie was men niet geheimzinniger te werk gegaan, waarover hij zich te meer verwonderen moest, daar de Regering tot dusver de openbaarheid in Oost-Indie niet voorgestaan heeft. Omtrent dit punt wenschte hij nadere inlichtingen te ontvangen.

De Minister van Kolonien verklaarde den uitslag van het bedoelde onderzoek ontvangen te hebben. Daaruit was hem gebleken, dat, wat de uitrusting en voeding en oppassing van zieken en gezonden betrof, alles, op enkele uitzonderingen na, zeer goed was. Dienaangaande had hij ook eene memorie ter verantwoording ontvangen van den hoofdintendant, thans hier te lande. Wat de leiding betrof, daaromtrent was hij van oordeel geweest, dat het welligt beter ware geweest de uitvoering der zaak een jaar uit te stellen. Over de tweede expeditie zou de opperbevelhebber zelf het bevel voeren en ook het staatkundig beleid in handen hebben. Met betrekking tot het openbaar maken van de sterkte der uit te zenden magt geloofde hij niet dat dit schaden zou. Men had ondervonden dat de tegenstand op den eersten togt niet bijzonder sterk was geweest; alleen de guerilla-oorlog had moeijelijkheden veroorzaakt. Hij hoopte dat deze tweede expeditie de laatste zou wezen.

De heer van Hoëvell wenschte te weten wat de Minister zou doen met het resultaat van het ingesteld onderzoek dat hij nu ontvangen had. De ontvangen mondelinge mededeelingen achtte hij niet genoeg, en in het belang der zaak, en van de Regering verzocht hij die stukken bij de Kamer over te legen.

De Minister verklaarde eerst de gelegenheid te willen hebben, die bescheiden te onderzoeken, ten einde na te gaan wat voor openbaarheid vatbaar was. Zoo noodig zou bij de behandeling van het XIde hoofdstuk op de zaak kunnen teruggekomen worden.

De heer van Diggelen ondersteunde het denkbeeld dat over de bedoelde aangelegenheid het meest mogelijke licht mogt verspreid worden.

De heer Sloet tot Oldhuis gewaagde van de wenschelijkheid om het rijk van Banjermasin onder het Nederlandsch bestuur te brengen, een denkbeeld in het Voorloopig Verslag opgenomen, alsmede van de onlusten aldaar voorgevallen, die hij overdreven voorgesteld achtte, geloovende hij dat de gebeurtenissen aldaar op zich zelve stonden, en volstrekt niet waren ontstaan uit de uitvoering van Westersche begrippen. Ter bevestiging van de rust ook in die streken even als elders achtte hij het stellen van die oorden onder Nederlandsch gezag allezins noodig. Dergelijke uitbreiding van magt zou niet zoozeer tot groote uitgaven aanleiding geven, en mogt dat het geval zijn, dan zouden, meende hij, die onkosten wel besteed en in de toekomst veelvoudig vergoed worden, aangezien die landen uiterst vruchtbaar waren en velen zouden uitlokken zich aldaar te vestigen. Dergelijke uitbreiding zou ook kunnen dienen om ons gezag meer op vasten voet te brengen op het eiland Borneo, waar het Nederlandsche bestuur nog slechts steunt op met vorsten aangegane overeenkomsten.

De heer van Hoëvell verklaarde niet zeker te zijn dat de rust te Banjermasin bevestigd was. Hij meende toch dat de leiding der zaken aldaar niet van dien aard was dat eene spoedige vreedzame ontknooping te wachten was, en daarop vertrouwde hij te minder omdat de residenten aldaar ieder oogenblik verwisseld werden. Als er geen beter beleid opdaagde dan voorzag hij nog eene reeks van moeijelijkheden. Hij eindigde met de vraag hoe het mogelijk was dat, volgens het beweren des Ministers, de aangelegenheden van Banjermasin indirectelijk in verband stonden met de discussien in deze Kamer gehouden.

De Minister van Kolonien geloofde ook dat, in vergelijking met vroegere gebeurtenissen, de onlusten in Banjermasin niet zoo zeer de ongerustheid moesten opwekken. Bij elke nieuwe vestiging, dat leerde de ondervinding van elders, werd de rust des lands verstoord; dit was ook hier het geval; en naar de bij hem ingekomen berigten, meende hij te mogen veronderstellen dat de rust binnen kort zou hersteld zijn. Later hoopte hij omtrent het punt door den eersten spreker behandeld meer omstandige inlichtingen te kunnen geven, dan nu in de Memorie van Beantwoording het geval was.

De heer Duymaer van Twist handelde over het cultuurstelsel in verband met het stelsel van vrijen arbeid. Het beginsel omtrent het streven naar vrijen arbeid achtte hij bij de wet uitgemaakt. Hierbij kwamen zijns inziens de heerediensten en cultuurdiensten in aanmerking, die volgens artt. 56 en 57 trapsgewijze verminderd of gewijzigd moesten worden, en door die vermindering zou de vrije arbeid vermeerderen, en een overgang tot de vrijwillige overeenkomsten voorbereid worden. De aanleiding tot het vaststellen van die bepalingen was, meende hij, te vinden in de overdrijving die vroeger in het vergen van die diensten en daarmede in verband te brengen aangelegenheden had plaats gehad, waaronder het volk veel geleden had. Dit heeft men willen keeren door de bedoelde wettelijke voorschriften vast te stellen welke nu de voorstanders van het behoud van het bestaande willen doen voorkomen als niet geschreven. Ter bereiking van dat doel was, naar zijne opvatting, de rigting in de door hem aangehaalde bepalingen genoegzaam aangewezen: men moest daartoe van lieverlede de hinderpalen wegnemen welke de regeling der vrijwillige overeenkomsten met gemeenten en personen in den weg stonden; de toepassing van het *Staatsblad* van 1838, n°. 50, met wijziging voor zooveel noodig, zou daartoe kunnen leiden; men moest vooral trachten verband te brengen tusschen de heerediensten en den vrijen arbeid, bijv. door afkoop van heerediensten; men schaffe ook af de verpligting tot het verleenen van schadevergoeding bij weigering van het uitoefenen van vrijen arbeid door hen die zich daartoe verbonden hadden. Die inlandsche bevolking was, zijns inziens, zeer vatbaar voor vrijen arbeid, daar zij over het algemeen zeer ijverig was; daarenboven bestond die vrije arbeid reeds op vele plaatsen, zoo bij het Gouvernement als bij particulieren. De invloed der hoofden en de rigting der Europesche hoofdambtenaren konden tot de invoering van dien arbeid zeer veel bijdragen. De verkregen resultaten te dezen opzigte waren reeds zeer vele, maar nog minder zijnde, was men, geloofde hij, in meer dan één opzigt gehouden op den ingeslagen weg voort te gaan.

De heer van Nispen van Sevenaer verklaarde een onderzoek te hebben ingesteld tot oplossing van het verschijnsel dat bij de opgaven van de producten een groot verschil tusschen de verkregen en de verkochte koffij bestond. Dat onderzoek had voldoende uitkomsten voor hem opgeleverd met uitzondering van het jaar 1850, waaromtrent hij nog wel, zoo mogelijk, eenige inlichtingen zou willen bekomen.

De heer van Hall gaf als zijn gevoelen te kennen dat men de beginselen van het regeringsreglement omtrent het cultuurstelsel in zoo verre moest toepassen als met het behoud onzer inkomsten en batige saldo's uit de kolonien mogelijk was, vooral met het oog op de omstandigheid dat eene vermindering door de invoering van den vrijen arbeid spoedig volgen zou, en niet door het heffen van eenige belasting te dekken zou wezen. Hij trad daarbij in eenige beschouwingen omtrent de denkbeelden door den heer Duymaer van Twist aangaande de artt. 56 en 57 ontwikkeld en gaf daarbij zijne eigene zienswijze op omtrent de ware uitlegging aan die voorschriften te geven. Hij geloofde toch dat de bedoelde vermindering der heerediensten eerst dan te veroorloven zou wezen als dit met het algemeen belang overeenkwam, terwijl eerst eene regeling moest voorafgaan die een overgang tot den vrijen arbeid zou voorbereiden. De vraag die hier alles beheerschen moest was deze, geloofde hij, of men vrijen arbeid bevorderen kon zonder het koloniaal batig slot te verminderen.

De Minister van Kolonien gaf toe dat ten opzigte van de toepassing van het stelsel van heerediensten, vooral bij het bouwen van vesting-

werken, vroeger was overdreven, en dat met vrijen arbeid hierin veel tot stand te brengen was. Ten aanzien van art. 56, betreffende het cultuurstelsel, toonde hij aan dat dit artikel, zoo als het nu luidt, niet door de Regering is voorgesteld, maar deze steeds van oordeel was dat de tusschenkomst in dezen van het bestuur zou kunnen ontbeerd worden, als 's lands schatkist de koloniale bijdragen kon missen. Wat betrof de aangevoerde middelen tot bevordering van den invoer van den vrijen arbeid, met deze kon hij zich niet vereenigen; de beginselen waarop de maatschappij in Indie gevestigd was, verzetteden zich daartegen. Tot ondersteuning van zijn gevoelen dienaangaande beriep hij zich op het gevoelen van den hoofdingenieur, die belangrijke waterwerken in de omstreken van Soerabaja had helpen invoeren, en schriftelijk zijne denkbeelden aan de invoering van vrijen arbeid aan had hem doen toekomen. De deskundige, wiens verslag hij aan de Kamer voorlas, was van oordeel, dat vrije arbeid, in den zin als wij dit opnemen, bij den toestand waarin de Javaan verkeert, en met betrekking tot de hier bedoelde diensten, niet wel daar te stellen was; zijnde ook de quaestieuse werken, voorgesteld om bij wijze van vrijen arbeid te doen daarstellen, niet in dien zin, maar door den invloed der inlandsche hoofden tot stand gekomen gedeeltelijk door heerediensten met ruime vergoeding.

De heer van Hoëvell volgde den heer van Hall in diens denkbeelden dat het punt van vrijen arbeid in verband met de belangen van de schatkist moest beschouwd worden. Hij was van oordeel dat juist door de invoering van dien arbeid die belangen bevorderd zouden worden, want indien de koloniale bijdragen niet afhankelijk zijn van de wisseling van prijzen der producten, maar voortvloeijen uit belastingen in vereeniging met vrijen arbeid, en uit uitgaande regten op cultures, dan zullen, meende hij, er inderdaad waarborgen voor ons zijn dat de batige saldo's minder onzeker zijn. Het door den Minister voorgedragen advies van den hoofdingenieur kon, dacht hij, hierin geen afdoend bewijs opleveren voor de zaak in het algemeen, daar de bijgebragte argumenten ter bestrijding van den invoer van vrijen arbeid, alleen konden geacht worden op sommige streken, met name Soerabaja, toepasselijk te zijn; terwijl er zoo vele andere oorden waren waar de toestand des lands in alle opzigten die invoering juist wel gedoogde. Tegenover die gevoelens stelde hij die van een ander deskundige, meer dan twintig jaren in Java als ambtenaar werkzaam geweest, die langs den weg van ervaring tot de uitkomst was gekomen dat de invoering wel mogelijk was, achtende hij dat de tegenstand daartegen hopeloos en gewaagd was, in aanmerking genomen de resultaten van vrijen arbeid reeds verkregen.

De heer van Hall bestreed den heer van Hoëvell omtrent diens bewering dat in Oost-Indie eenige belasting zou in te voeren zijn, daar, volgens de meening van bevoegden, arbeid alleen als de beste belasting aldaar moest aangemerkt worden.

De heer Duymaer van Twist verklaarde bij zijn gevoelen te moeten blijven volhouden, dat, bij het bestaan van het regeringsreglement en zonder wijziging daarvan, de rigting om te komen tot den overgang naar vrijen arbeid aangewezen was. Wat het cultuurstelsel betrof, de wet bedoelde, meende hij, dat het bestaande allengs moest gewijzigd worden; het beginsel daarvan was niet daargesteld met het doel om aan Nederland de voordeelen door de Oost af te werpen, te doen missen.

De heer Sloet tot Oldhuis deed nog de vraag tot den Minister of het gerucht waar was, dat de residenten op Java wenken zouden hebben ontvangen om den vrijen arbeid te stuiten.

De Minister van Kolonien antwoordde, dat hij in den verderen loop der beraadslagingen gelegenheid zou vinden, om aan te toonen in welken onpartijdigen zin hij over deze aangelegenheid zijne gedachten aan het Indisch bestuur had medegedeeld.

Op morgen zullen de beraadslagingen worden voortgezet.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

November.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren gewassen.	In 24 uren gevallen.
24	Boven-Rijn	*Lobith*	+ [illegible]	+ 1.94	8 ure.	„	0.12
24	Waal.	*Nijmegen*	+ 8.02	+ 1.80	8 „	„	0.08
24	Neder-Rijn. . . .	*Arnhem*	+ 8.07	+ 1.16	8 „	„	0.03
24	Geldersche IJssel.	*Westervoort*,	+ 8.57	+ 1.20	8 „	„	0.05
23		*Maastricht*, (brug)	+ 42.59	+ 0.38	8 „	„	0.02
23	Boven-Maas	*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 41.88	„	8 „	„	0.06
24		*Grave*,	+ 5.61	+ 0.76	8 „	„	0.06
24	Nieuwe Maas	*Brielle* H. W.	+ 0.67	„	2 u. 45 m.	„	0.04
		Brielle L. W.	— 0.74	„	11 u. 30 m.	„	0.10

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN JUSTITIE.

*** De Minister van Justitie brengt ter kennis van hen die daarbij belang mogten hebben, dat zijne gewone Audientie op Dingsdag den 29sten November aanstaande geen plaats zal hebben.

's Gravenhage, den 23sten November 1859.

C. H. B. Boot.

MINISTERIE VAN OORLOG.

*** De gewone Audientie van den Minister van Oorlog zal op Dingsdag, den 29sten dezer, geen plaats hebben.

's Gravenhage, den 24sten November 1859.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

Provincie *Groningen*.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 9den December 1859, des voormiddags ten 11 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Groningen, of bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 1ste district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Groningen, worden Aanbesteed:

het bouwen van een Grenskantoor aan de Hannoversche grenzen, in de gemeente Bellingwolde, provincie Groningen.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Finantien, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Groningen, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende den zevenden dag vóór de Besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn aan het Bureau van den Hoofdingenieur van den Watrrstaat C. Brunings, en bij den Ingenieur A. L. de Bruyn Kops, te Groningen.

De Minister van Finantien,

van Bosse.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat de in het begin dezer maand weggeslagen westelijke bakenton van den *Banjaard* wederom is geplaatst.

's Gravenhage, den 18den November 1859.

De Minister van Marine,

J. S. Lotsij.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat in de *Moker*, aan den noord en bakenwal, een wrak van een Tjalkschip aanwezig is, waarvan het achterschip met laag water 12 palmen boven het water zigtbaar, en het overige gedeelte in de diepte is weggezonken, in peiling: de aldaar liggende zwarte ton Z. O., de toren van *Paesens* Zuid, en de toren *Schiermonikoog* Oost, per miswijzend kompas; dat tot verkenning en ter voorkoming van ongelukken op hetzelve is geplaatst een lange spar met eene plank, waarop het woord *wrak* staat uitgedrukt.

's Gravenhage, den 19den November 1859.

De Minister voornoemd,

J. S. Lotsij.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmakingen, in *Zweden* en *Noorwegen* uitgevaardigd nopens de *lichttorens* enz. in beide Rijken, als:

1°. Twee nieuwe lichttorens nabij de Noordelijkste punt van *Gottska Sandön* (Zweden).

Ter vermijding der gevaarlijke gronden *Kopparstenarne* (*de Kopersteenen*), op de *Noordelijkste punt* van *Gottska Sandön*, op 58° 23′ 15″ *N. breedte* en op 19° 12′ 45″ *lengte Oost van Greenwich*, zijn twee lichttorens van gelijk aanzien en gelijke hoogte opgerigt, van ijzer en van hout gebouwd, beide voorzien van een *catadioptriek lichttoestel* van de 3de grootte met *stilstaand licht*.

De lichttorens staan 400 Zweedsche ellen van elkander, en hun licht, hetwalk 140 voeten boven den waterspiegel verheven is, verlicht den horizon van Z. 16° W. door het *Noorden* tot Z. 72° O. (miswijzend), waar het, met gewone luchtsgesteldheid op 16 minuten afstands zigtbaar wordt.

De rigting, in welke de lichten boven elkander zigtbaar zijn, is Z. 5° O. en N. 5° W. en leidt *één minuut ten Westen* langs het *Zuid-Westelijke* uiteinde van *Kopparstenarne*.

Beide lichtorens zijn *rood* en het bovenste *wit* geschilderd en maken daardoor goede *dagmerken* uit.

Bovengemelde lichten zijn den 10den October jl. voor het eerst ontstoken, en zullen daarna steeds helder branden op de tijden, als ten aanzien der overige rijkslichten is bepaald.

2°. Nieuwe lichttoren op *Bjurökllubb*. (Zweden.)

Op *Bjurökllubb*, gelegen op 64° 29′ 15″ N. breedte en op 21° 35′ 45″ *lengte Oost van Greenwich*, is, in den loop van dezen zomer, een *steenen lichttoren* opgerigt van twaalfzijdigen vorm, 14 voeten hoog en waarop een lenticulair toestel is gesteld van de *2de grootte* met *stilstaand licht*.

De grond waarop de lichttoren is opgebouwd is 157 voeten boven het water, waardoor de geheele hoogte van het brandpunt des lichts 171 voeten boven het zeevlak is.

Het licht is bij eene gewone luchtsgesteldheid op 18 minuten afstands zigtbaar. Het verlicht den horizon van het N.-W., door het *Noorden*, *Oosten* en *Zuiden*, tot Z.-W. ten W. (miswijzend). Het overige aan de landzijde van N.-W. tot Z.-W. ten W. is *donker*.

De woning en bijgebouwen, welke *rood* gekleurd en in zuidelijke rigting van den lichttoren vóór de hoogte gelegen zijn, schijnen onbeduidend van den zeekant, en zijn alleen zigtbaar in het *Oosten en Zuiden*.

Dit licht is den 17den September dezes jaars ontstoken en zal vervolgens branden op de tijden als ten aanzien der overige rijkslichten is bepaald.

Het vroeger op *Bjurökllubb* bestaan hebbende merkenk, namelijk een *opgebakken metselwerk ton op den top*, als nu overbodig zijnde, is weggenomen.

3°. *Licht van Hoievarde*. (Noorwegen.)

Het *licht* van *Hoievarde* blijkens vroegere bekendmaking in de maand *Mei* dezes jaars gebluscht, is den 1*sten September* daaraanvolgende weder ontstoken.

4°. *Licht op Villa*. (Noorwegen.)

Het licht op *Villa*, hetwelk blijkens bekendmaking, voorkomende in de *Staats-courant* van den 9den September jl., verandering zoude ondergaan, is alsnu veranderd in een *lenticulair stilstaand licht* der *tweede grootte*, met eene heldere *schittering* (blink) elke 4 minuten en wordt sedert den 15den September dezes jaars ontstoken.

Het licht is geplaatst op de *ouden rood* geschilderde toren, en 128 voeten boven *hoog water* verheven.

's Gravenhage, den 14den November 1859.

De Minister voornoemd,

J. S. Lotsij.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van de belanghebbenden de navolgende bekendmakingen, als:

AMERIKA.

1°. *Lichttoren op kaap Look-out, kust van Noord-Carolina.*

Blijkens bekendmaking van het *Treasury Department, Office Lighthouse Board*, te *Washington*, is de *nieuwe lichttoren* op *kaap Look-out* (*Noord Carolina*) voltooid.

De toren heeft de gedaante van een *afgeknotten kegel*, is gebouwd van brik en van boven van eene *zwart geschilderde lantaren* voorzien.

De kleur des torens is *rood* en het brandpunt des lichts 156 *Eelsche voeten* boven den waterspiegel verheven.

De wachterswoning, zijnde een gedeelte van den ouden toren, is geschilderd met *roode* en *witte horizontale strepen.*

De lichttoestel is *catadioptriek lenticulair*, naar het stelsel van *Fresnel*, van de *1ste grootte* en vertoont een *stilstaand licht* van *natuurlijke kleur*, bij gewoon weder op een afstand van 22 zeemijlen zigtbaar.

De lichttoren staat:
op 34° 37′ 20″ N. breedte, en
„ 76° 30′ 41″ lengte West van Greenwich.

Het licht op dezen nieuwen toren zal met zons-ondergang van den 1sten November dezes jaars voor het eerst ontstoken worden en daarna tot nadere aankondiging alle nachten branden.

2°. *Blussching van lichten langs de kusten van Louisiana en Texas.*

Blijkens bekendmaking van het *Treasury Department, Office Lighthouse Board*, te *Washington*, worden *na den 1sten November dezes jaars* de nagemelde *lichten niet meer ontstoken*, als:
het *licht* op den *lichttoren* in de *Baratia Baai*, op de kust van *Louisiana*, en het *licht* op den *lichttoren* op *Corpus Christi*, op de kust van *Texas*.

's Gravenhage, den 1sten November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

*** De Minister van Marine, van voornemen zijnde, op den 1sten December aanstaande, onder zijne nadere goedkeuring, op de volgende wijze te doen Aanbesteden de Levering, voor zooveel noodig, van het Munitiebrood en Versch Rundvleesch, ten behoeve der Equipagien van Zr. Ms. schepen en vaartuigen van Oorlog, binnengaats,

Brengt ter kennis van de belanghebbenden:

dat de Biljetten van Inschrijving, vóór of uiterlijk op den 1sten December aanstaande, des voormiddags vóór 12 ure, vrachtvrij behooren bezorgd te zijn, als:

die voor de leveringen van Munitiebrood van den 1sten Januarij tot den 30sten Junij 1860, en van Versch Rundvleesch van den 1sten Januarij tot den 31sten December 1860, ten behoeve van de Zeemagt ter reede Texel en in het Nieuwe Diep, bij den Directeur en Kommandant der Marine te Willemsoord;

die voor de leveringen van Munitiebrood en Versch Rundvleesch, ten behoeve van de Zeemagt te Hellevoetsluis, van den 1sten Januarij tot den 31sten December 1860, bij den Directeur en Kommandant der Marine aldaar, en

die voor de levering van Versch Rundvleesch, ten behoeve der Zeemagt te Vlissingen en op de Schelde, van den 1sten Januarij tot den 31sten December 1860, bij den Directeur en Kommandant der Marine te Vlissingen;

dat de bedoelde Biljetten moeten bevatten duidelijke opgaven van de prijzen (in schrijfletters), waarvoor de gegadigden genegen zijn, voormelde leveringen, op de bij het Bestek van Aanbesteding voorgeschreven voorwaarden, per honderd Ned. Ponden aan te nemen, alsmede van de namen, voornamen en woonplaatsen der Inschrijvers en van hunne Borgen;

dat Inschrijvingsbiljetten, welke niet op gezegeld papier geschreven, waarin bij-conditien vervat, of doorhalingen of schriftdelgingen gemaakt zijn, als ook die, welke niet door de Inschrijvers zelven onderteekend zijn, niet ter mededinging toegelaten, maar ter zijde zullen gelegd worden;

dat de Biljetten van Inschrijving door de voornoemde Directeuren en Kommandanten der Marine, ieder voor zooveel zijn ressort betreft, ten voorschreven dage en ure, in tegenwoordigheid van de Gegadigden, zullen worden geopend en alsdan de voorloopige toewijzing der leveringen aan de minste Inschrijvers zal geschieden; en

eindelijk, dat de voorwaarden, waarop de voormelde Aanbesteding zal geschieden, van heden af, dagelijks (de Zondagen uitgezonderd), van 10 ure des voor- tot 2 ure des namiddags, voor de Gegadigden ter lezing zullen liggen ter Secretarie van het Departement van Marine te 's Gravenhage, bij de Directien der Marine te Willemsoord, te Amsterdam, te Hellevoetsluis en te Vlissingen, alsmede ten Burele van de Heeren Commissarissen des Konings in de provincien Gelderland en Noordbraband en het hertogdom Limburg.

's Gravenhage, den 18den November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

*** Openbare Verkooping aan 's Rijks Werf der Marine te Vlissingen, op Woensdag den 30sten November 1859, des morgens ten 10 ure: van eene partij Brandhout, Schalen, Spaanders, Afbraak van Beschietwerk, Teertonnen, eene Barkas en wat verder zal worden aangeboden.

Twee werkdagen vóór de verkooping zal alles ter bezigtiging op voorschreven Werf gereed liggen.

Vlissingen, 17 November 1859.

De Directeur en Kommandant der Marine,
de Smit v. d. Broecke.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Deventer, van den 16den November 1859, is *Gesiena Jansen*, Weduwe *Pieter Sadelaar*, zonder beroep, wonende te Deventer, ter zake van krankzinnigheid, gesteld onder Curatele.

Deventer, 22 November 1859.

[Kosteloos] H. Houck, *Procureur.*

*** Blijkens Proces-Verbaal, in dato 7 November 1859, is door den Heer *Johannes Pieter Klinkhamer*, Ontvanger der Directe Belastingen te Amsterdam, aldaar wonende aan de Prinsengracht KK 529, voor den Heer Regter van Kanton N°. 3, Arrondissement Amsterdam, de verklaring afgelegd, dat hij aan zijn negentienjarigen Zoon *Daniel Jean François Klinkhamer*, geboren uit zijn Huwelijk met Vrouwe *Maria Bogaers*, Handligting verleent tot het drijven van Handel en het aangaan van alle daartoe betrekkelijke verbindtenissen.

Waarvan openbare afkondiging, ter voldoening aan Art. 486, Burgerlijk Wetboek.

De Griffier van Kantongeregt III voornoemd,
Mr. W. A. N. Aberson.

BEKENDMAKING.

Bij Acte, gedagteekend te Maastricht den 24sten September 1859, geregistreerd denzelfden dag, is de Vennootschap, bestaande tusschen *Eduard Philips*, Fabrikant, *Julius Speer*, Werktuigkundige, en *Martin François Jacques de Eerens*, Fabrikant, allen wonende te Maastricht, onder de Firma *E. Philips Speer & Comp.*, aangegaan bij Acte verleden voor Mr. *Jesse*, Notaris te Maastricht, den 21sten Maart 1859, en ten doel hebbende IJzergieterij en Constructie van Machines, bij onderlinge toestemming der ondergeteekenden Ontbonden, te rekenen van 24 September 1859.

Geschiedende deze aankondiging ter voldoening aan de bepaling van Art. 31 van het Wetboek van Koophandel.

E. Philips.
J. Speer.
M. de Eerens.

BEKENDMAKING.

Bij Acte, verleden voor Mr. *Jesse*, Notaris te Maastricht, den 24sten September 1859, is tusschen *Martin François Jacques de Eerens*, Fabrikant, en *Julius Speer*, Werktuigkundige, beiden wonende te Maastricht, aangegaan eene Vennootschap onder de Firma *E. Philips Speer & Comp.*, tot doel hebbende IJzergieterij en Constructie van Machines.

Deze Vennootschap is gevestigd te Maastricht en aangegaan voor twintig jaren, te rekenen van 24 September 1859, om te eindigen 24 September 1879.

Alle inkoopen, door de Vennootschap te doen, moeten geschieden met goedkeuring der beide Vennooten.

Geene handeling, de Vennootschap betreffende, zal verbindende zijn voor de Vennootschap tenzij goedgekeurd en ondergeteekend door den Vennoot *de Eerens*.

Geschiedende deze aankondiging ter voldoening aan Art. 28 van het Wetboek van Koophandel.

J. Speer.
M. de Eerens.

*** Bij Verklaring, krachtens art. 480 van het Burgerlijk Wetboek, door den Ondergeteekende *Jacob Ubert*, Winkelier te Bodegraven, afgelegd voor den Edel Achtbaren Heer Plaatsvervanger-Kantonregter te Woerden, op den 19den October 1859, blijkens Proces-verbaal daarvan ten zelven dage geformeerd, behoorlijk geregistreerd, is door denzelfden *Jacob Ubert* aan zijnen Minderjarigen Zoon *Joannes Ubert*, oud een en twintig jaren, Handligting verleend en hem de regten van Meerderjarigheid toegekend, bepaaldelijk tot het aangaan van eenen Handel in IJzer, Touw en Mandewerk en Galanterien, en verder tot het aangaan van alle verbindtenissen, als het onmiddellijk gevolg zijn van zoodanigen handel.

Geschiedende deze afkondiging ingevolge art. 486 Burgerlijk Wetboek.

Bodegraven, den 24sten November 1859.

J. Ubert.

OPROEPING.

Bekende en onbekende Schuldeischers in de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschap van *Johan Maag*, overleden te Maastricht, zijne laatste woonplaats, den 22sten Julij 1859, in leven Ongehuwd en zonder beroep, worden opgeroepen om te verschijnen ten Kantore van den Notaris *Nierstrasz*, te Maastricht, op Vrijdag 9 December 1859, des voormiddags ten 11 ure, ten einde aan te hooren Rekening en Verantwoording van het beheer in den Boedel gehouden, en verder als bij art. 1082 van het Burgerlijk Wetboek bepaald.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

Vrijdag 25 November 1859.

Amsterdam.

	pCt			
Nederl. W. Sch.	2½	62¹⁵/₁₆	63	—
Dito dito	3	75⅛	—	—
Dito dito	4	97¼	97½	97¼
Syndicaat	3½	—	—	—
Handel-maatsch.	4½	—	—	—
Belgie. Bij *Roth. schild.*	2½	—	—	—
Rusl. Bij *Hope en C°.* 1798 en 1816	5	104¼	—	—
Dito 1828–1829.	5	102⅞	—	—
Dito 1840.	4	80½	—	—
Stieglitz	4	80 7/16	—	—
Dito 1854.	5	90	—	—
Dito 1855.	5	99⅝	—	—
Engelsche	4½	—	—	—

	pCt.			
Spanje. Nieuwe 3% thans	1¾	32 9/16	32⅝	—
Amortisable.		—	—	—
Buitenlandsche	3	—	—	—
Binnenlandsche	3	42¼	42 5/16	—
Portug. Te Lond.	3	43¾	—	—
Oostenr. Metall. 1816–1852	5	54 3/16	54½	54[illegible]
Dito Zilv. Nation.	5	58¼	58 7/16	58[illegible]
Dito Zilver 1849–1854	5	73 15/16	74	—
Dito 1847–1852.	2½	28 15/16	—	—
Mexico. Londen.	3	—	—	—
Grenada id.	2¾	—	—	—
Venezuela id.		—	—	—
Uitgestelde		—	—	—

Londen.

Consols	3	pCt.	96⅜
Mexico			—
Spanje	3	„	—
Dito	1¾	„	—
Venezuela			—
Uitgestelde			—
Grenada			—

Parijs.

Fr. rente	3	pCt.	70,25
Fr. Créd. Mob.			782
Binnenl. Spanje	3	„	43½
Spanje	1¾	„	—
Russische Spoorwegen			—

Antwerpen.

Metalliek	5	pCt.	[illegible]
Nat. Metalliek	5	„	[illegible]
Binnenl. Spanje	3		—
Spanje	2¾	„	[illegible]
Credit Fonc.			[illegible]

Weenen.

Metalliek	5	pCt.	[illegible]
Idem Nationaal			[illegible]
Wissel Londen			[illegible]

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.